

Undskyldning, at han i flere Aar var svagelig. Med Hensyn til det egentlige Spørgsmaal skal jeg erkjende, at der ikke er nogen Grund til at ansætte Contoirholdsvederlaget for dette Embede høiere end sædvanligt. Den, der søgte dette Embede, vidste, hvad han søgte til; han gik fra et større Embede til et mindre for at faae det roligere, og at han i de første Aar kan faae nogle Udgifter med at bringe Embedet ud af den Uorden, som hans Forgængers Svagelighed har foranlediget, er Noget, hvori han maa finde sig. — Naar det ærede Udvalg har henledet Justitsministerens Opmærksomhed paa et Par Punkter, som det har ønsket oplyste, nemlig hvilket Beløb der kommer ind gennem Sportler ved Embeder, som ere satte paa fast Gage, og dernæst, hvorledes det stiller sig med Embedsreiserne, da skal jeg erklære, at jeg ikke har Noget imod at bidrage, hvad jeg kan, til, at disse Omst. oplyses, skjøndt det ikke staaer mig ganske klart, hvor megen Veiledning man vil kunne have med Hensyn til det første Punkt. — Forsaavidt Udvalget ved flere af Embederne har fundet sig foranlediget til at gjøre Indstilling om Nedsættelse af de foreslaaede Contoirholdsogbogtjædere, skal jeg bemærke, at jeg ikke troer, at det saa meget er paa det Sted, Udvalget har fremhævet, at man skal søge Besparelser, idet det er af stor Vigtighed baade for Embedet og Befolkningen, at Embedsmanden er istand til at sikke sig en paalidelig Guldmægtig. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig videre om Udvalgets Indstillinger, da jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at Thinget vil følge Udvalget; jeg vil blot forvare mig imod, at jeg skulde erkjende det for rigtigt, at man indskrænker de Beløb, som ere stillede til Embedsmændenes Disposition for at kunne lønne Medhjælpere. Dette gælder i høi Grad om Embedet i Fredericia og tildeels ogsaa om Embederne i Skagen og Nysted; det, som er blevet mest beskæftet, er aabenbart Borgmesterembedet i Fredericia. — Forsaavidt Udvalget har foreslaaet at samle alle disse Contoirholdslove i een Lov, da erkjender jeg, at dette vilde være en stor Lettelse ikke mindre for Regjeringen end for Thinget, men naar den ærede Ordfører fremhævede, at den hidtil vundne Erfaring

syntes at tyde paa, at det vilde være unødvendigt fremdeles at fastholde det Hensyn, som havde gjort, at man tidligere havde anseet det for rigtigt at lade ethvert Embede blive behandlet særskilt, finder jeg mig dog foranlediget til at gjøre opmærksom paa, at netop i den sidste Samling var der en saadan Dissens mellem de to Afdelinger af Rigsdagen om en Contoirholdslov, at den kom til at gaae gjentagne Gange frem og tilbage mellem Thingene. Jeg indrømmer, at det Punkt, hvorom der dengang tvistedes, var meget ubetydeligt; men forsaavidt kan man ikke sige Andet, end at den sidste Erfaring tyder paa, at der kunde være Grund til at fastholde den tidligere Adskillelse, om jeg end, som sagt, maa erkjende, at Forbedelene ved den foreslaaede Forening i een Lov ere særdeles store, ligesom ogsaa at Erfaringen i det Hele berettiger til ikke at fastholde det tidligere Hensyn for Adskillelsen i særlige Love. Jeg skal derfor ikke modsætte mig de Endringsforslag, som gaae ud paa at samle de forskjellige Contoirholdslove i een Lov, og jeg beder det høie Thing at betragte denne Udtalelse som en Anthydning af, at jeg, hvis Udvalgets Endringsforslag til den foreliggende Lov vedtages, paa Regjeringens Vegne tager de øvrige Contoirholdslovsforslag tilbage. — Hvad endelig det Endringsforslag angaaer, som er stillet af den ærede Formand for Udvalget, da kan jeg ikke sige Andet, end at det i en vis Henseende har glædet mig meget at høre, at det blot er en Form, her er Tale om. Jeg har i Realiteten aldeles Intet at indvende derimod og erkjender, at det angiver den Fremgangsmaade, som i dette Spørgsmaal bør følges og ogsaa hidtil er fulgt af Justitsministeriet; men naar jeg desuagtet modsætter mig det, er det, fordi det ved den Motivering, som det igaar fik af den ærede Ordfører, kommer til at faae Udseende af et Mistillidsvotum, rettet mod en af mine ærede Colleger. Hvad Forslagets Realitet derimod angaaer, anseer jeg det, som sagt, for at være stemmende med det Rigtige.

Ordføreren: Det var virkelig ikke med nogen Fortjærlighed, at jeg dvælede ved den Tilstand, hvori Embedet som Herredsfoged og Skriver i Østerflakkebjerg Herred befandt sig